

Η αρετή και η εποχή μας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Αρετή σιωπηλή και διακριτική.

Αυτό μας φαίνεται αδιανόητο σήμερα.

Ζούμε σ' ένα κόσμο που με περισσή οίηση διαλαλεί κι αυτοεγκωμιάζει τις κάποιες αρετές του, τις αμφίβολες, που προβάλλει με κομπασμό τα καλά του έργα αλλά που ξέρει να καλύπτει τα σφάλματά του, τα εγκλήματά του, τις συναλλαγές και τα συμφέροντά του μ' ένα χιτώνα αρετής, φανταχτερό, καμωμένο για να ξιπάζει τους αφελείς.

Η αρετή όμως, η με αφοσίωση εφαρμογή του θελήματος του Θεού στη ζωή μας, ένα μονάχα ταιριαστό ένδυμα έχει. Το ένδυμα της σιγής. Γιατί η αρετή δε γίνεται, δεν ασκείται για κοινωνικούς λόγους. Ασκείται και λάμπει εν σιγή για την αγάπη του Θεού και μόνο, αφού Αυτός είναι το αμετακίνητο κέντρο του βίου μας.

Το άθλημα της αρετής είναι το μέγιστο άθλημα του ανθρώπου. Κι είναι σχεδόν ξεχασμένο στην εποχή μας. Οι σημερινοί άνθρωποι προτιμούν τα εύκολα, τα ευχάριστα, τα έργα που αποδίδουν αμέσως, γιατί πια έχουν χάσει από τα στήθη τους τη θερμουργό πίστη στην αιωνιότητα κι έχουν υποτάξει τη ζωή τους στην πραγματικότητα του θανάτου. Έτσι όμως ο κόσμος γίνεται θηριώδης. Ο ένας άνθρωπος φοβάται και δεν μπορεί να εμπιστευθεί τον άλλο. Ξαφνικά, όλοι αισθανόμαστε να ζούμε σε απελπιστική ερημιά. Αποκομμένοι απ' το Θεό,

αποκομμένοι από τους άλλους, έχουμε συντρόφους της ανομίας κι όχι της αρετής, ζούμε ζωή γεμάτη ευκολίες, αλλά ζωή σκληρή, πέτρινη, ξερή και καταδικασμένη.

Κώστας Τσιρόπουλος

Πηγή: llazaros.blogspot.gr